

[Karlskov Jensen.]

mæssige afskrivninger og henlæggelser fastsættes for disse produktionsselskaber.

Ændringsforslag nr. 21 til § 9 om et nyt stk. 4 betyder, at transformerforeninger og distributionselskaber, der leverer elektricitet med spændinger under 500 V helt fritages for regnskabs- og budgetreglerne i denne paragraf.

Ændringsforslag nr. 26 er en rent traditionel ændring.

Endelig er der ændringsforslag nr. 33 til § 14, stk. 1. Det drejer sig om grænsetvistsspørgsmål. Her bliver det sådan, at der først skal foretages en mægling af handelsministeren, og hvis ikke det fører til et resultat, bliver der givet handelsministeren en bemyndigelse til at træffe afgørelse, efter at der er indhentet udtalelse fra elektricitetsrådet og kommunerne, henholdsvis Danske Elværkers Forening. Efter at det oprindelige lovforslags § 3, stk. 2, om geografisk afgrænsning er taget ud af loven, drejer det sig her alene om grænsetvist, og for at forebygge misforståelser vil jeg bede handelsministeren bekræfte, at der i § 14, stk. 1, er tale om det, som vi kalder ægte grænsetvister, sådan som begrebet hidtil har været defineret og administreret af elektricitetsrådet, at der altså ikke kan være tale om, at f. eks. den kommunale elforsyning rejser tvist for at udvide sit område på bekostning af et andet selskab og med begrundelse f. eks. i kommunesammenlægningerne.

Jeg vil også gerne bede handelsministeren bekræfte, at allerede truffne afgørelser af elektricitetsrådet ikke kan omgøres med henvisning til dette lovforslags § 14, stk. 1.

Endelig har vi ændringsforslag nr. 38, der vedrører ikrafttræden og udsætter denne til 1. januar 1977, bortset fra § 13, der har relationer også i § 15, og som vedrører vore EF-forpligtelser på energiområdet. Jeg er meget tilfreds med denne udskydelse, der jo også betyder, at handelsministeren får god tid til i samarbejde med de berørte parter at udforme de regler i cirkulære og bekendtgørelse, som loven nu kommer til at indeholde. Jeg kan på venstres vegne anbefale, at man stemmer for disse ændringsforslag og stemmer imod de af fremskridtspartiet og kristeligt folkeparti stillede ændringsforslag.

Med de ændringer, som venstre er nået til enighed med socialdemokratiet og handelsministeren om, og som altså allerede er indarbejdet i det genfremsatte forslag: fjernelsen af § 3,

stk. 2, retten til den bevilling, som produktionselskaberne får, den ændrede sammensætning af elprisudvalget, hvortil kommer de ændringsforslag, der nu gennemføres, er en lang række af de indvendinger imødekommet, som dette lovforslag er mødt med i elværkskredse. Loven tilsigter at skabe styringsmuligheder dels for at opfylde vore forpligtelser i henhold til EF-energisamarbejdet om opretholdelse af lagre, nedtrapning af olieafhængigheden m. v., dels for at sikre den størst mulige nyttevirkning af anvendt energi, herunder jo bl. a. en kombineret kraft-varme-produktion, og dels for at give mulighed for anvendelse og indpasning af alternative energiformer og skabe grundlag for at kunne imødekomme elværkernes ønske om en eventuel udbygning med kernekraft. Samtidig betyder det, at elsektoren priskontrolmæssigt overføres fra monopolrådet og prisloven til det særlige elprisudvalg, hvor sektoren jo selv er stærkt repræsenteret og kan gøre sin indflydelse gældende.

Hvad er det så for krav, der stilles? For de 900 distributionselskaber og transformerforeninger drejer det sig nu alene om, at de overføres fra monopoltilsyn og prislov til elprisudvalget, og at de ligestilles, idet de kommunale selskaber hidtil har været undtaget. I denne forbindelse opstilles for de egentlige distributionselskaber vejledende regler med hensyn til regnskaber og budgetforhold, og naturligvis at de skal anmelde priser og andre betingelser til elprisudvalget, der kan gribe ind, hvis der er tale om klart urimelige vilkår eller priser.

Der tilsigtes med ændringen en hurtigere sagsbehandling, og en rimelig selvfinansieringsgrad er også et mål. Monopoltilsynets forståelse for elselskabernes særlige forhold har været af en sådan karakter, at det næppe bliver et tungt farvel, og ingen andre erhvervsområder har selv så stor indflydelse på deres priskontrol, som elsektoren får med de nye regler.

I denne forbindelse vil jeg også gerne anmode ministeren om at medvirke til, at monopoltilsynet i tiden, indtil denne lov træder i kraft den 1. januar 1977, ikke skaber nye vanskeligheder for elværkerne. Det ville næppe være rigtigt. Det skal også forstås på den måde, at jeg gerne vil anmode handelsministeren om – jeg er slet ikke i tvivl om, at han også vil være sådan indstillet – at vise smidighed ved administrationen af bevillingssystemet over for disse 12-15 produktionsværker, som bliver underkastet denne lovgivning.